

בש"פ 653/20 - פלונית נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 653/20

כבוד השופט ע' פוגלמן

לפני:

פלונית

המבקשת:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות לעערר על החלטת בית המשפט המחוזי
בבאר שבע (כב' הנשיא ר' יפה-כ"ז) בעמ"י
22.1.2020 מיום 51293-01-20

תאריך הישיבה: כ"ז בטבת התש"ף (24.1.2020)

תאריך ההחלטה:

עו"ד מאיר ארנפולד

בשם המבקשת:

עו"ד אופיר טישלר

בשם המשיבה:

ההחלטה
**

1. המבקשת נעצרה ביום 13.1.2020 בקשר למעורבותה בפרשה רחבה של הלבנת הון, והיא חשודה ב��יחוץ עבירות לפי חוק מאבק בארגוני פשיעה, התשס"ג-2003, חוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000, פקודת מס הכנסה [נוסח חדש], עבירות לפי חוק העונשין, ועוד. מעצרה של המבקשת הוארך פעמיים, עד לימים 16.1.2020 ו-21.1.2020, עקב חשש לשיבוש הליכי חקירה מצדיה, ומכיון שהמבקשת טרם נחקרה באותו שלב.

2. ביום 21.1.2020 דחה בית משפט השלום באשקלון (כב' השופט נ' חקלאי) את בקשה המשיבה להאריך את מעצר המבקשת ב-8 ימים נוספים. בית המשפט עמד על כך שעל פני הדברים, השיקולים הנוגעים לחקירה גופה

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

מצדיקים את המשך מעכراה של המבוקשת. כך, המבוקשת עבדה בגוף שחלקו בפרשה מרכזית, גם אם תפקידה בו לא היה המרכזי ביותר; מאז נעצרה בוצעה למעלה מ-200 פעולות חקירה הקשורות אליה באופן ישיר או עקיף, ונדרשות פעולות חקירה רבות; ונמצא כי החשש מפני شبוש חקירה על ידה הוא ממשועוט. כמו כן, צוין כי המבוקשת אמונה בחקירה כמה פעמים ומסרה גרסה, אך בחרה לשמר על זכות השתקה במהלך רוב חקירתה. אף על פי כן, בית המשפט סבר כי מצבה הרפואית של המבוקשת אינה מאפשרת המשך מעכרא לאחרי סורוג וברית. מהמשמעות שהוצעו לפני עליה כי המבוקשת נמצאת בהריון בסיכון במצב של "הפללה מאימת", וכי היא זקופה להשגחה רפואי ולטיפול הורמוני תומך. לפיכך, ובשים לב להתקדמות המסויימת של חלה בינו לבין חקירה, נקבע כי יש לשחרר את המבוקשת בתנאים מגבלים שבכוחם לאין במידה מספקת את החשש מפני شبוש חקירה. תנאים אלה כוללים, בין היתר, מעורר בית מלא בפיקוח שתי מפקחות עד ליום 29.1.2020 14:00; חתימה על התcheinיות עצמית בסך של 100,000 ש"ח והפקדת פיקדון של 50,000 ש"ח; חתימת שתי ערבותותצד ג' בסך 100,000 ש"ח כל אחת; איסור גישהטלפון מחשב, או כל אמצעי תקשורת למשך 8 ימים; הימנענות מיצירת קשר ישיר או עקיף עם מי המעורבים בחקירה למשך 30 ימים; הפקדת הדרכון ואיסור יציאה מן הארץ. צוין כי המבוקשת תהיה רשאית לצאת לטיפול רפואי בלבד ליווי אחד המפקחות ובתנאים שפורטו.

3. המשיבה עררה על החלטה זו, וביום 22.1.2020 קיבל בית המשפט המחויז בבאר שבע (כב' הנשייה ר'יפה-כ"ץ) את הערר. בית המשפט ציין כי רק "בנסיבות נדירות" שבהם לא ניתן להבטיח לעצור טיפול רפואי ראוי בمعצר הוא ישוחרר בגלל מצבו הבריאותי; וכי גם במקרים אלה יש לאזן בין טובות העצור לבין הסכנה הנש��ת לציבור כתוצאה משחררו. נקבע כי בנסיבות העניין האיזון בין השיקולים מוביל למסקנה כי יש להורות על הארכת מעכראה של המבוקשת. בית המשפט הדגיש את החשש מפני شبוש חקירה על ידי המבוקשת, ואף סבר כי נשקפת ממנה מסוכנות עקב העברות המייחסות לה. עוד צוין כי המבוקשת עבדה בעסק שהוא צומת מרכזי בפרשה, וכי מעמדה בו אינו זינה. זאת ועוד, לו הייתה המבוקשת משתתפת פעולה עם חוקריה ולא שומרת על זכות השתקה, היה בכך כדי לקדם את החקירה. בית המשפט הורה אפוא על הארכת מעכראה של המבוקשת עד ליום 28.1.2020 16:00. בצד זאת הורה לשב"ס להביא את המבוקשת לבדיקה במר"ש כדי לבחון את האפשרות שתיעזר במסגרת זו ושם תזכה לטיפול הרפואי שלו היא זקופה.

4. מכאן הבקשה שלפני. טענהה המרכזית של המבוקשת היא כי מצבה הרפואי מחייב את שחרורה בתנאים שנקבעו בהחלטת בית משפט השלום, או לחופין קיצור ממשועוט של תקופת המעצר נוספת. כעולה מן הבקשה, המבוקשת נמצאת בשבוע העשרי להריון המוגדר כהריון בסיכון גבוהה, כישש חשש ממשי ומוחשי להפללה ולאובדן העובר. המבוקשת זקופה לטיפול הורמוני רציף שגורמי הרפואה בשב"ס אינם ערוכים לטפקו. בהקשר זה צוין גם כי גם הרוונותיה הקודמים של המבוקשת היו הרוונות בסיכון, לרבות צורך באשפוז. לטענהה, המשך מעכראה עלול להביא להחמרה מידית במצבה ולאובדן העובר, כשעיקר הסיכון נובע מהלחץ הנפשי הנובע מתנאי המעצר ומוחן החקירות האינטנסיביות שבהן היא נתונה. נטען כי בית המשפט לא נתן משקל הולם לכל אלה, חרף החומר הרפואי שהוצע בפנוי. עוד צוין כי המבוקשת היא אם לשולשה ילדים, הקטן שבהם בן חצי שנה, וכי היא נעדרת עבר פלילי.

5. המבוקשת התייחסה גם לשגיאות נוספות בהחלטת בית המשפט המחויז ובזה כי החשש לשיבוש מהלכי חקירה מצדה לא נתמך ברاءות וכואירות ולא הוכח על ידי המשיבה בrama הנדרשת בפסקה; כי לא נבחנה האפשרות לאין את חשש השיבוש בתנאים שנקבעו בהחלטת השחרור; כי לא ניתן משקל הולם למעורבותה המוגבלת בפרשה; וכי בית המשפט לא היה רשאי לזקוף לחובת המבוקשת בהקשר זה את שמרתה על זכות השתקה. עוד נטען כי סודן של חלק ניכר מהראיות שהווטחו במבוקשת במהלך החקירה הוא בטעות, שכן הן אין מעידות על מעשי המבוקשת

אלא על מעשה של אישה אחרת.

6. היום קיימי דין בבקשתו במעמד הצדדים. המבוקשת חזרה על האמור בהודעתה הערר, ואילו המשיבה הדגישה את החשש מפני שיבוש חקירה על ידי המבוקשת, כפי שנקבע על ידי שתי הערכאות הקודמות. כמו כן, המשיבה ציינה כי מדובר בתקופת מעצר תחומה; כי במתוך המעצר יש רופא בכל עת; כי המבוקשת בעקבות רפוא שוטף; וכי המתוך נמצא מרחיק קצר מבית חולים שיוכל לטפל במבוקשת אם יתעורר הצורך. אשר לאפשרות המעצר במר"ש, נמסר כי על פי חוות דעת של קצין רפואי מחוז דרום שבב"ס מיום 21.1.2020, מר"ש אינו ערוך לספק טיפול גניקולוגי מהסוג הדרושים לבקשתו, וכי אין מקום לעצור בו אישה הרה שמצבה דרוש מעקב רפואי צמוד במר"ש.

עוד נמסר, כפי שגם עלה בדיון לפני בית המשפט המוחזוי, כי אמה של המבוקשת צפיה להיחקר בפרשה.

لبיקשתי, עינתי בתמצית חומר החקירה ובמידע על אודוט פועלות החקירה הצפויות הנוגעות לבקשתו, כפי שהוצעו לבית המשפט המוחזוי.

7. לאחר שעינתי בבקשתו, האזנתי לצדים בדיון לפני ועינתי בחומר שהוצע, שוכנעתי כי יש לקבל את בקשה הרשות לעורר ואת העරר לגוףו, שכן מצבה הרפואי המורכב של המבוקשת הוא בבחינת נסיבות חריגות מצדיקות זאת (19/19 אבו כפ' נ' מדינת ישראל, פסקה 4 בshaw'פ 1361/13 20.10.2019); בshaw'פ 1361/13 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 16 (22.2.2013). כעולה מן החומר הרפואי, המבוקשת נמצא בשלביו הראשונים של הרין בסיכון גבוה, CISI נושא חשימי להפלה ולאובדן העובר. המבוקשת זקופה לילוי רפואי וטיפול רפואי, ומתקני המשיבה אינם ערוכים לכך. על סמך קביעות הערכאות הקודמות והחומר שהוצע לפני, שוכנעתי כי הגם שיש חשש מפני שיבוש חקירה על ידי המבוקשת כפי שנקבע על ידי שתי הערכאות, הרי שבמכלול השיקולים ובשים לב לטיבו ולעוצמתו של החשש הרפואי, תוצאה האיזון הרואה בין השיקולים היא שחרור המבוקשת למעצר בית מלא ובתנאים מגבלים. כפי שנקבע בהחלטת בית משפט השלום, המלווה את חקירת הפרשה עוד טרם החל השלב הגלוי בחקירה, לפי מיטב הערכתו "יש בתנאים האמורים כדי לאין במידה מספקת את החשש לשיבוש"; הכל כאמור, בהינתן האיזונים המיוחדים הקיימים במקרה זה.

8. עם זאת, ניתנים התברר כי שתי המפקחות שנקבעו בהחלטת בית משפט השלום אין מתאימות עוד. אמה של המבוקשת צפיה להיחקר בפרשה ועל כן הוסכם על הצדדים בדיון לפני כי אינה יכולה לשמש כמפקחת. כן נמסר כי התעורר קושי מסוים בקשר למפקחת השנייה. ברם, המבוקשת מסרה כי יש בידה להציג שני מפקחים חלופיים. לפיכך, אני מורה כי ענינה של המבוקשת יבוא בהקדם האפשרי לפני בית משפט השלום שיבחן את התאמתם של המפקחים החלופיים. אם אלה ימצאו מתאימים, תשוחרר המבוקשת למעצר בית מלא בפיקוחם. כל יתר התנאים המגבילים שנקבעו בהחלטת בית משפט השלום יעדמו בעינם.

סוף דבר. הערר מתקיים בכפוף לאמור בפסקה 8.

ניתנה היום, כ"ז בטבת התש"ף (24.1.2020).

